

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Herma[n]ni buschij pasiphili Ser||mo: Colonie in celebri
Synodo ad cleru[m] dictus: conti||ne[n]s accurata[m]
exhortatione[m]: ad studiu[m] sacre scripture**

Busche, Hermann von dem

[Köln], [1509]

VD16 B 9946

Honesto [et] erudito viro Caspari Steinbeg: reuerendissimi in Christo patris
[et] illustrissimi p[ri]ncipis: d[omi]ni Ernesti ep[iscop]i Magdeburge[n]sis
germanie p[ri]matis Secretario: Herma[n]nus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-31464

Honesto et erudito viro Caspary Steinbeg: reuerendissi-
mi in Christo patris et illustrissimi principis: dñi Ernesti: epi
Magdeburgensis germanie p̄matis Secretario: Hermā-
nus Buschius pasiphilus S. D. P.

Tantā vim habet ad inuehēdā obliuionē: hoīm absentia: oꝛ
natissime et charissime Caspar: vt ipam etiā amicitiam plerū
q̄ dissoluat: p̄sertim si fuerit diuturnior. Tibi tamen: etsi longe
absim a te: abfuerimq̄ iam plus q̄n quēniū ferme: nihil illa de me-
moriam tuā iminuit siue detraxit hacten⁹ Immo q̄ diutius te careo
eo magis tui mibi desiderii acuit indies atq̄ auget Adeo hone-
stissimi tui moris: solidū: ac p̄tinax memoriale animo imp̄ssi meos:
vt nullius obliuionis iniuria inde aliq̄n possit effluere. Quoties
audio laudari virū doctū: humanū: liberalē: facitū citra tñ leui-
tatē: graue citra nubē frontis (et vt breuiter dicā) quoties audio
laudari virū bonū: cogito Casparē meū: in q̄ nihil ambitio sibi:
nihil vanitas arrogat: nihil auaricia vendicat Qui nō ad h̄ciēdo
facultatib⁹ detrahēdo cupiditatib⁹ ditatus ē: q̄ pluris facit vir-
tutē: q̄ aurū: et eruditās l̄ras appetit plus q̄ exq̄sitas delicias.
Nos nobilissimos mores: et oppido nūc q̄ rarissimos mecū re-
putās plūcius: q̄ breue epistolū destinauerā me missurum: nō po-
tui postea tibi t̄pare: q̄n mitterē etiā Sermonē quendā meū: de
contēptu l̄raz: et cupiditate diuitiarū: p̄tra nōnullos n̄ri tēporis
ecclesiasticos pleraq̄ (haud quāq̄ grata futura his: q̄ se notatos
suspiciabunt) disputantē: nup̄ Colonie ad frequentē clerū in cele-
bri Synodo recitatū: nec tñ totū: p̄pter angustia t̄pis: q̄ velut
p̄finito ad clepsydra spacio: vltra vnā tñ horā p̄hibitus sum di-
cere. Admonitus aut̄ hoc argumēto: veluti oblata maioris ope-
ris occasione: coepi iā scribere tres libros de paup̄tate: titulo sa-
ne (vt hui⁹ seculi sunt mores) fastidiēdo: sed tamē opa nō om̄ino
sterili: aut inutili (dent mō se faciles superi) vt spero. P̄adem⁹ tibi
vela: et q̄ntū anniti potuerim⁹: p̄futabim⁹: insanos illos: qui reli-
eta passim oīm studioꝝ et virtutū cura: penit⁹ sese in ipsa auaricie
castra cōiecerunt: et neminē amāt: aut honore suo dignant̄: nisi pec-
cuniosum. Si poeta ē: Si orator: si p̄hs et paup̄: fatuus ē istis.
Contra: si alius quispiā quātūuis rudis et indoctus: dūmodo sit
diues: barbarus ille placet Tūc congregi liber: et salutare hoīem
benigne: et vocare ad prandiū: et honoratioꝛē locū ei assignare in
cōuiuio. Poete (q̄ nō temere ē auarus: et suo: puoq̄ contentus)

vulgatū illud p̄tinuo: velut calcul⁹ q̄dā: ob os iacit. Ip̄e licet ve
nias: musis comitat⁹ homere. Si nihil attuler⁹ ibis homere fo
ras. Ecce sapiētiā istoꝝ: habētū parū vbiq; p̄uitij baculū: aduer
sus oēs: eruditis magis: q̄ q̄stuosis disciplinis: deditos. At ego
(dicā em̄ libere) vellē mihi homeri musas dari pot⁹: q̄ oēs isto
rū (q̄ntecūq; sunt) diuitias. Qui: etsi ab his magnatib; p̄tēnat: ī
fine pemij digestoꝝ appellat certe parēs oīs p̄tut; Nō p̄teribo h
q̄d mihi accidit paupi. Quidā nup̄ ex sorte istoꝝ: nihil mirātius p̄
ter diuitias (vt a cōi amico postea didici) fabulas istas: dixerat:
poeticas: iā tādē missas faceret buschius: si saperet: daretq; opam
vt q̄ p̄mū in iure capet gradū: q̄ posset in curiā venire p̄incipis
alicui⁹: q̄ eū pueberet ad diuitias: q̄ ad steriles suas musas (imo
nugas) amabit tādū etiam egebit. Hec fere: vel paria his: inter
vinctas lāces: ⁊ fecūdos calices adducto sup̄cilio: ⁊ crepātibus
buccis tū ille in me declamitarat: p̄ spēm tñ simulati cuiusdam fa
uoris: re ip̄a: vt absentē buschiū: q̄ si stolidū: ⁊ sibij p̄i inutile: fugit
lādorip̄e apud audiētes: accubātesq; in eodē p̄iuiio: de mea existi
matione ibi statim: velut victor: triūpharet. Adeo nōnulli p̄po
stere: sue fauēt gloriole: vt p̄ nihilo ducāt: si etiā sua hec ambitio
subcōtumeliōsa sit alteri: dūmō ipsi apud vulgū: soli maioꝝ gen
tiū patres videant. Apud vulgū dico (loq̄r ⁊ si iras hoīm p̄citē)
q̄ de capite n̄o suffragia: nulli⁹ magis ī manu nūc video: q̄ vul
gi: vulgus appello: vniuersum ad gen⁹ litterionū: cui nō satis ē
oēm elegātiā: cultūq; latini p̄monis asp̄nari: nisi p̄terea ipsos stu
diosos elegātie: passim etiā adoriant p̄uitijs: ⁊ libēter (si liceret)
q̄turos vltro ad certādū maledictis cogāt. Quā sepe (dij boni)
mihi hoz inepri: risum: ⁊ bilē: mouere tumult⁹. S; de his plura
alibi opportuni⁹: nūc p̄sonato isti meo fautori r̄nsuz sic p̄ncis
velim: vt curā hāc intēpestiuā: p̄ me inutilr̄ mediūfidi⁹ susceptā:
q̄ totius deponat: ⁊ lit⁹ h̄ arare desistat iā vltari⁹: aut lauare late
rē frustra. Nūq; em̄ mihi p̄suadebit: nec ip̄e: nec quis ali⁹: vt di
missis eruditissimis scriptoꝝ: Bartholū: ⁊ Baldum: ceterosq;
barbaros leguleios: auri gr̄a legere nūc sero incipiā: Nō ē mihi
p̄positū p̄pare diuitias: s; amare ⁊ p̄plecti meliores l̄ras: q̄bus si
mēte sana: in corpe sano: frui mihi p̄ securā q̄etē molliē liceat: dei
gr̄a: sat; mihi diues: sat; beat⁹ videbor. Que malū amētia ē ista:
id p̄ponere in vita hūanissimis studijs: q̄ in vilissimis q̄busdam
etiā mancipijs finē nō inuenerit. Fertur de. L. Fabritio: ipsum
quū Sānites obtulissent illi dono: grādē pecuniā: plana manu:

primū aures: deinde oculos: et ab his deinceps nares: et os: et gula:
lam: postremo etiā ventrē imū tetigisse: ac tū demū Sānitibz ad
hunc fere modū respōdisse. Sibi dū omībz: que ibi attigisset: mē
bris: obsistere atq; impare posset: nunq; quicq; defuturū. Ego q;
q; iisdem illis mēbris si impare: atq; obsistere potero: intelligo et
video: me pauca desideraturū. Qui autē sic de potestate erijt: vt
hoc nō queat: ille ille ad capiēdū (vt istoz more loqr) in iure gra
dū: impetu pperet: vt mēbris hisce: q; miser regere: et in potestate
habere nō didicit: aliarū sup alias voluptatū (imo supfluitatū)
noua indies fomenta suppeditet: et quo plura pauerit: eo maiora
deesse sibi pallēs gemēs q; subinde qrat: opibz ditissimus: sed aīo
egētissim⁹. Quis em̄ egentior: q; cuius cupiditas q̄tidie crescite
q; ve certius diues: q; cui⁹ votū ratiōe finit. Ea em̄ ē (vt inq̄t etiā
Aitruuius) maxime p̄ietas diuitiarū: nihil desiderare: et tenui
tatē cū bona fama: q; abūdantiā cū infamia sequēdā: potius arbi
trari. Epicurus quadā eplā: vbi Idomeneū hortat: vt pythoclea
quēdā: diuitē faciat. Si vis inq̄t pythoclea diuitē facere: non pe
cunie adiiciendū: s; cupiditatibz detrahēdū est. Hoccine: qd sua
det iste nouus sapiētie antistes (vt cumulādo. s. auro: animū adij
ciā) vera ē: et nō simulata phia iurispitoz: cui⁹ mētio fit Celsi vtr
bis in p̄ncipio digestoz. At q̄nquagesimo libro. de vaca. et excu
mu. Papyrian⁹ (iuris Asylū dicit⁹) vere philosophātes inq̄t pe
cuniā p̄tēnunt: cui⁹ retinēde cupidine: fictam asseuerationē dete
gūt. Ergo q; non tantū sue pecunie retinēde: sed etiā aliene pecu
pāde laqueos nectit: q̄nto magis hic fictā phie asseuerationē de
tegit. Eos q; nō secus atq; aucupes visco ad capiēdas aues: hac
iur⁹ prudētia: ad aucupiū pecunie vtunt (qd oēs fere nostri t̄pis
iurispiti nō solū nūc faciūt: sed etiā facere se magnifice gloriātur)
grauiter delinq̄re: aduersus honestissimā p̄fessionē: ostēdere pos
sum verbis ipsi⁹ Alpiani: vbi quū titulo de varijs et extraoz. cog
ni. ait p̄sides: puincie: artiū p̄fessoribz: de mercedibus ius dicere:
paulo post inter eos p̄fessozes: quibz mercede p̄fiteri honestū sit:
phos negat nūerari. Si mō (vt Celsus asserit) iurispitus is est:
q; verā: et nō simulatā phiam affectet. Ergo nec ipse: p̄stipe mer
cenaria: se p̄sulentibz: suas aduocatiōes: satis honeste vēdiderit:
Immo nec illi mercedē exigēti: puincie p̄ses ius dicet. Verba
Alpiani sunt hec: ne q; ea desideret forte An et phi e p̄fessorū nu
mero sint: et nō putē: nō q; nō religiosa res ē: sed q; hoc p̄mū p̄fite
ri eos oportet: mercenariā operā spernere: p̄inde nec iuris q̄dem

Schluss des Briefes fehlt!